

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

119. பேற்றுப் பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண் : காந்தாரபஞ்சமம் (கேதாரகௌளம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

Devaram

திருவையாறு (Sundarar)

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான்

பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்

இரவும் பகலும் நினைந்தாலும்

எய்த நினைய மாட்டேன்நான்

கரவில் அருவி கழுகுண்ணத்

தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை

அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத்

தையா றுடைய அடிகேளோ !

சுவாமிகள் , சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் மலை நாட்டுக்குச் செல்லும் பொழுது , திருக்கண்டியூர் வணங்கி வெளியே வரும் பொழுது திருவையாறு எதிர்தோன்ற , சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அங்குச் சென்று இறைவரைப் பணிய வேண்டுமென்று கூறுதலும் ஓடம் முதலியவை செல்லாதபடி காவிரியில் பெருவெள்ளம் சென்றதைக் கண்டு பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம் . ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் , ` ஐயாறுடைய அடிகேளோ ` என்று அழைத்துப் பாடியிருத்தல் காணலாம் .

குறிப்பு : இத் திருப்பதிகம் நுதலிய பொருள் , இதன் வரலாற்றானே விளங்கும் .

Ramana Sannidhi Murai

1793. தோன்றுத் துணையே அன்றிஎதிர்
தோன்றும் துணையும் எனக்காளுய்
சான்றா என்னைச் சலனமறச்
சாந்தி நிலைக்கே சமைவித்தாய்
ஈன்றாள் தனக்குஇவ் எளியேனால்
இறுதிக் கடனை இறுப்பித்தாய்
ஆன்றார் தாழ்க் கடவோயே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 1
1794. அறுத்தற்கு அரிய ஐம்புலப்பற்று
அருள்வா ளாலே அறுப்பித்தாய்
நிறுத்தற்கு அரிய நெஞ்சைத்தன்
நிலையில் இருக்க நிறுப்பித்தாய்
இறத்தற்கு அரிய ஈன்றாள்தன்
இறுதிக் கடனை இறுப்பித்தாய்
மறுத்தற்கு அரிய மாண்போயே
மற்றுஎன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 2
1795. உறுத்தற்கு அரிய உண்மையுணர்
உரத்தை எளியேற்கு உறுவித்தாய்
வறுத்தற்கு அரிய வல்வினையை
வலியின் ரூக வறுப்பித்தாய்
இறுத்தற்கு அரிய ஈன்றாள்தன்
இறுதிக் கடனை இறுப்பித்தாய்
வெறுத்தற்கு அரிய விதியோயே
வேறுஎன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 3
1796. வற்று ஆசை வாரிதியை
வயிராக் கியத்தால் வறப்பித்தாய்
நல் தாமரைப்பூங்கண்ணோக்கால்
ஞானக் கண்ணைத் திறப்பித்தாய்
பெற்றாள் தன்னைப் பிறர் வயிற்றில்
பிறவா திருக்கப் பெறுவித்தாய்
அற்றார் அடையக் கடவோயே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 4
1797. மையார் தடங்கண் ணியர்மயலை
மறந்தே போக மறப்பித்தாய்
கையார் சின்முத் திரைஒழித்துஉன்
கண்ணால் உண்மை காண்பித்தாய்
மெய்யால் என்னை ஈன்றனை
மேலாம் கதியில் வாழ்வித்தாய்
ஐயா ரமண ஆரியனே

- அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 5
1798. பாய்தற் கண்ணே பயின்றமனம்
பாய்ச்சல் அறத்தற் பார்ப்பித்தாய்
ஏய்தற்கு அரும் பேரின்பநிலை
எளியேன் தன்னை ஏய்வித்தாய்
வாய்தற்கு அரிய வரன்என்னும்
வைப்பில் தாயை வாழ்வித்தாய்
ஆய்தற்கு அரிய அறிவோயே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 6
1799. பொன்னை அவாவும் புந்தியைத்தன்
பொன்தாள் அடையப் புரிவித்தாய்
முன்னை அடியா ரொடுகூட்டி
முன்னின்று அடியேற்கு அருள்செய்தாய்
அன்னை அதுநல் ஆருயிரை
அமுதப் பெருவாழ்வு அடைவித்தாய்
தன்னை நிகர்ப்பார் இல்லோயே
தமியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 7
1800. உள்ளற்கு அரிய உண்மைநிலை
ஒன்றே யாக உணர்வித்துஅவ்
விள்ளற்கு அரிய விழுப்பதம்என்
மெய்ம்மை யாக விளக்கினாய்
தள்ளற்கு அரிய தன்னை உயிர்
சாந்தி அடையச் சமைவித்தாய்
அள்ளற்கு அரிய அறிவோயே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 8
1801. கடைதற்கு அரிய கண்மணியாய்க்
காட்சி எலாங்கொள் கலமானாய்
உடைதற்கு அரிய உரனுடைய
ஒருமெய்ப்பொருளாம் உணர்வானாய்
இடைதற்கு அரிய இன்பநிலை
எனைநன்றனை எய்துவித்தாய்
அடைதற்கு அரிய அடியோயே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 9
1802. விரையார் கழல்என் சென்னிமிசை
வேய்ந்து வினைமாசு ஒழிவித்தாய்
புரைஆ சறுமெய்ப் பொருளுணர்வுஎன்
புலங்கொண்டு அமையப் புணர்ப்பித்தாய்
உரையால் ஒளிர்கற் புறுதாயை
உயர்விடு ஏற்றி உய்வித்தாய்
அரையா ரமண ஆரியனே
அடியேன் பேறு ஆர்பெற்றாரே. 10